

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. S.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Hrnčířská č. p. 55/14, **proti žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/14, PSČ 400 02, zastoupeného Mgr. Drahomírou Kouteckou, advokátkou se sídlem v Litvínově, nám. Míru č. p. 336, PSČ 436 01, **za účasti osoby zúčastněné na řízení, a to: České dráhy, a. s.**, se sídlem v Praze 1, Nábřeží L. Svobody č. p. 1222, PSČ 110 15, IČ: 709 94 226, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2009, č. j. UPS/187/2009/3, ev. č. 78327/2009/Sv.,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou včasně podanou u zdejšího soudu domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 5. 5. 2008, č. j. UPS/187/2009/3, ev. č. 78327/2009/Sv., kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebního odboru (dále jen „stavební úřad“) ze dne 23. 2. 2009, č. j. MM/SO/S/118834/2009/Ha, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby „Lanová dráha na Větruši – Ústí nad Labem na pozemcích p. č. 2610/10, 2610/11/, 2610/12, 3801/25, 3801/32, 3801/36, 3801/38, 3801/44, 3866/1, 3867, 3868/1, 3869, 3870, 3885/1, 3885/2, 4259/2, 4260/2, 4278/1, 4278/8, 4281, 4297, 4303/1, 4303/2, 4303/3, 4306/1, 4306/14, 4306/15, 4325, 5307/58, 3866/3, 5307/122 v k. ú. Ústí nad Labem“. Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit mu náklady za předmětné soudní řízení.

V žalobě namítl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nicotné. Nicotnost spatřuje v tom, že mu toto rozhodnutí bylo doručeno pouze v kopii. Žalobce je přesvědčen, že kopie

rozhodnutí žalovaného není způsobilá vyvolat nějaké právní účinky a důsledky, a proto se jedná o nicotné rozhodnutí.

Vedle toho žalobce namítl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nezákonné, neboť žalovaný nesprávně dospěl k závěru, že námitky, které vznesl ve svém odvolání vůči rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, mohl uplatnit již v probíhajícím správním řízení před tímto správním orgánem. Žalobce totiž nebyl žádným způsobem vyrozuměn o zahájení územního řízení, a to ani veřejnou vyhláškou. V návaznosti na právě uvedené žalobce namítl, že pokud nebyl žádným způsobem vyrozuměn o zahájení územního řízení, a to ani veřejnou vyhláškou, bylo mu tím odepřeno postavení účastníka řízení před prvoinstančním správním orgánem a nemohl uplatnit své námitky v řízení před tímto správním orgánem. Toto pochybení přitom žalobce nepokládá za napravené tím, že žalovaný rozhodl o námitkách žalobce v odvolacím řízení.

Dále žalobce namítl, že rozhodnutí žalovaného považuje za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami žalobcem uplatněnými v jeho odvolání, a to především pokud jde o pozemky ve vlastnictví žalobce. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí zabývá pouze ochranným pásmem lanové dráhy, a to navíc s tím, že tyto námitky je možno uplatnit teprve v rámci stavebního řízení. Z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný vychází z toho, že žalobce je vlastníkem domu č. p. 315 se st. p. č. 3802 a p. č. 3801/21, ovšem žalobce je také vlastníkem parcel č. 3801/20, 3803 a 3801/41. K tomu žalobce dodal, že ze snímku katastrální mapy a z grafického vyjádření záměru o umístění stavby lanové dráhy vyplývá, že stavba je umístěna i na hranici žalobcovy parcely č. 3801/21, byť při její hranici s p. č. 3801/25, a to i z toho důvodu, že součástí parcely č. 3801/21 je i část sousedící s parcelou č. 3801/40 a s parcelou č. 3801/36, kdy tato část dle snímku katastrální mapy má tvar pravoúhlého trojúhelníku a náleží k parcele č. 3801/21 ve vlastnictví žalobce. Nesoulad katastrální mapy, grafického vyjádření a výrokové části rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu však žalovaný nezkoumal.

Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost, neboť žalobou napadené rozhodnutí nepovažuje za nicotné, nezákonné či nepřezkoumatelné pro nedostatečné zdůvodnění.

K věci uvedl, že z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobci právo postavení účastníka řízení před prvoinstančním správním orgánem nebylo žádným způsobem odňato. Žalobce stejně jako ostatní účastníci řízení, jejichž okruh upravuje ust. § 85 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), byl stavebním úřadem o zahájení územního řízení pro umístění předmětné stavby na pozemcích v k. ú. Ústí nad Labem seznámen v souladu s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání ze dne 16. 1. 2009 bylo na úřední desce vyvěšeno v době od 16. 1. 2009 do 3. 2. 2009, přičemž v bodu II. rozdělovníku byl žalobce výslovně uveden mezi účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. Dále žalovaný poznamenal, že z podkladů prvoinstančního rozhodnutí ze dne 23. 2. 2009, a to konkrétně z prezenční listiny veřejného ústního jednání ze dne 19. 2. 2009, která byla signována přítomnými účastníky, je patrné, že se žalobce tohoto veřejného ústního jednání nezúčastnil. Proto má žalovaný za to, že za situace, kdy datum veřejného ústního jednání účastníkům řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona byl prokazatelně sdělen veřejnou vyhláškou, žalobce nedůvodně namítá, že díky své nepřítomnosti při dotýcném veřejném ústním jednání

byl krácen na svých právech a vyloučen z možnosti uplatnit své námitky a připomínky. Žalovaný trvá na tom, že žalobce byl prvoinstančním správním orgánem zahrnut do okruhu účastníků územního řízení a právo podávat námitky či připomínky mu nebylo odňato.

Dále žalovaný podotkl, že díky tomu, že se žalobce dotyčného veřejného ústního jednání neúčastnil a žádné připomínky, tj. ani ty, které byly následně obsaženy v jím podaném odvolání, v souladu s ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona nejpozději při veřejném ústním jednání neuplatnil, byl žalovaný na základě zjištění této skutečnosti povinen na obsah odvolání nahlížet ve smyslu ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný totiž po prostudování obsahu odvolání, po posouzení všech okolností k jeho podání a po provedení úkonů v rámci úřední činnosti dospěl k závěru, že veškeré námitky a připomínky uvedené v obsahu odvolání mohl žalobce uplatnit již v řízení před prvoinstančním správním orgánem, jelikož je obecně vyloučeno, aby účastník řízení uplatňoval v odvolání či v průběhu odvolacího řízení takové skutečnosti a důkazy, o kterých zcela nepochybně věděl již v průběhu řízení v prvním stupni a mohl je tam bez potíží uplatnit. Pokud by žalovaný na danou záležitost nahlížel opačným způsobem, zcela jednoznačně by tím porušil jednu ze základních zásad správního řízení, a to koncentrační zásadu.

Žalovaný vyjádřil rovněž nesouhlas s tím, že se v žalobou napadeném rozhodnutí údajně nevypořádal se všemi námitkami žalobce. K tomu poznamenal, že k žalobcově odvolací námitce vůči prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 23. 2. 2009, že stavebník neměl jeho souhlas na budoucí vlastnická práva na přilehlé pozemky, které vlastní, a ani jiná práva v ul. Střelecká č. p. 21/315 v Ústí nad Labem, považoval za nutné ve svém rozhodnutí uvést, že stavebník není pro kladné vydání územního rozhodnutí o umístění stavby souhlasem žalobce vázán. Následně žalovaný doslovně odcitoval zbývající obsáhlou část příslušného odstavce ze žalobou napadeného rozhodnutí, která se týkala výše uvedené žalobcovy odvolací námitky. K tomu dodal, že je přesvědčen o tom, že nesoulad katastrální mapy, grafického vyjádření a výrokové části rozhodnutí prvoinstančního rozhodnutí neexistuje. Touto otázkou se žalovaný pečlivě zabýval v rámci odvolacího řízení, přičemž veškeré skutečnosti jsou jednoznačně zřejmé z výkresu koordinační situace stavby, stejně jako fakt, že pozemky ve vlastnictví žalobce nejsou v obvodu lanové dráhy, nýbrž se nacházejí pouze v sousedství.

K žalobcově námitce nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí, když mu bylo toto rozhodnutí doručeno v kopii, žalovaný uvedl, že žalobce je a byl správními orgány obou stupňů zahrnut, a to vzhledem k poloze jeho pozemků a staveb na nich a k obsahu stavebníkem předloženého záměru, tj. situování trasy lanové dráhy, do okruhu účastníků územního řízení, který je stanoven v ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. Z hlediska způsobu doručování písemností je pak pro daný případ rozhodná skutečnost, že pro území, do kterého je stavba lanové dráhy umístěna, je vydán územní plán. V ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona je přitom mj. zakotveno, že je-li v území vydán územní plán nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 2 téhož zákona veřejnou vyhláškou. Taktéž v ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona je mj. zakotveno, že je-li v území vydán územní plán nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 2 téhož zákona veřejnou vyhláškou. Za daných okolností je tak zcela zřejmé, že žalobci bylo v souladu s platnými právními předpisy žalobou napadené rozhodnutí shodně jako oznámení o zahájení řízení fakticky doručeno veřejnou vyhláškou, a to jeho vyvěšením na úřední desce žalovaného po dobu 15 dnů a vedle toho bylo rovněž zasláno pouze tzv. „na vědomí“ v písemné podobě prostřednictvím právnické osoby,

jež je držitelem poštovní licence pro doručování.

V předmětné věci prohlásila společnost České dráhy, a. s., že uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení, aniž by se k věci vyjádřila.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem vyjádřil souhlas a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu a zejména pak žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí stavebního úřadu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba je naprosto nedůvodná.

Při vyhodnocení uplatněných žalobních námitek, a to nicotnosti, nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění a nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, soud předně vycházel z právní úpravy zakotvené v ust. § 85 odst. 1, odst. 2 stavebního zákona vymezující okruh účastníků v územním řízení.

V odst. 1 dotyčného ustanovení je stanoveno, že účastníky územního řízení jsou:

- a) žadatel a
- b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

V odst. 2 téhož ustanovení je pak zakotveno, že účastníky územního řízení dále jsou:

- a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d),
- b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno,
- c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis,
- d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu.

Z právě předestřené právní úpravy vyplývá, že úprava okruhu účastníků územního řízení je odlišná od pojetí účastníků ve správním řízení, přičemž právě stavební zákon představuje speciální právní úpravu vůči obecné právní úpravě obsažené ve správním řádu. Žalobce by měl vzít v potaz skutečnost, že účastníci územního řízení jsou vymezeni taxativně,

což znamená, že jejich okruh nelze rozšiřovat podle jiných zákonných ustanovení stavebního zákona popř. postupem ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu.

Dále z právě předestřené právní úpravy vyplývá, že účastníci územního řízení jsou kategorizováni na účastníky řízení „ve věci“ – tzv. účastníci řízení hlavní, což jsou účastníci uvedení v ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, a na účastníky řízení, kteří mohou být, popř. nejsou, ve svých právech nebo povinnostech rozhodnutím přímo dotčeni – tzv. účastníci řízení vedlejší, což jsou účastníci uvedení v ust. § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (více o tom Hegenbart, M., Sakař, B., a kol. Stavební zákon. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, s. 205).

Z obsahu správního spisu, který předložil soudu žalovaný, soud zjistil, že žadatelem o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Lanová dráha na Větruši – Ústí nad Labem“ na výše specifikovaných pozemcích v k. ú. Ústí nad Labem bylo Statutární město Ústí nad Labem. Z toho je zřejmé, že žalobci nesvědčilo účastenství v územním řízení ve smyslu ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona. Pokud tedy ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad v rámci územního řízení žalobce kategorizoval jako tzv. vedlejšího účastníka řízení ve smyslu ust. § 85 odst. 2 [patrně ve smyslu písm. b)], stavebního zákona, což posléze akceptoval i žalovaný v rámci odvolacího řízení, jednalo se o zcela správné posouzení otázky účastenství žalobce v dotyčném správním řízení ze strany správních orgánů obou stupňů, neboť žalobce jakožto vlastník sousedních nemovitostí mohl být projednávaným záměrem na svých právech a právem chráněných zájmech přímo dotčen.

Pro daný případ má význam skutečnost, že rozsah procesních práv a povinností jednotlivých účastníků řízení se odvíjí od jejich hmotněprávního poměru k věci v závislosti na tom, zda se jedná o hlavní účastníky řízení či „pouze“ o vedlejší účastníky řízení.

Tato skutečnost se ostatně zřetelně promítá do právní úpravy obsažené v ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona upravující zahájení územního řízení. Zde je stanoveno, že stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou.

Odlišný rozsah procesních práv a povinností jednotlivých účastníků řízení, který se odvíjí od jejich hmotněprávního poměru k věci v závislosti na tom, zda se jedná o hlavní účastníky řízení či „pouze“ o vedlejší účastníky řízení, se taktéž zřetelně projevuje v právní úpravě zakotvené v ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona upravující doručování územního rozhodnutí. Podle této právní úpravy platí, že je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 2 se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Aplikace ust. § 87 odst. 1 věta druhá a ust. § 92 odst. 3 věta druhá stavebního zákona v předmětné věci za strany stavebního úřadu přitom byla zjevně dána, neboť z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že pro území, v němž by měl být zrealizován záměr umístění stavby „Lanová dráha na Větruši – Ústí nad Labem“ na výše specifikovaných pozemcích v k. ú. Ústí nad Labem, byl vydán územní a regulační plán.

Z právě uvedeného vyplývá, že žalobci jakožto účastníku řízení uvedenému v ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona [tj. vedlejšímu účastníkovi řízení ve smyslu ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona], mělo být doručováno ze strany stavebního úřadu oznámení o zahájení územního řízení a územní rozhodnutí „toliko“ veřejnou vyhláškou a nikoliv samostatně, když tato výsada svědčí výlučně účastníkům řízení uvedeným v ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona (tj. hlavním účastníkům řízení).

Z obsahu správního spisu soud přitom v tomto směru zjistil, že Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání konanému dne 19. 2. 2009, které bylo vydáno dne 16. 1. 2009 pod č. j. MM/SO/S/4257/2009/Ha, bylo stavebním úřadem na úřední desce vyvěšeno v době od 16. 1. 2009 do 3. 2. 2009, přičemž v bodu II. tzv. rozdělovníku pro doručování byl žalobce výslovně uveden mezi účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. Dále je třeba podotknout, že z obsahu předloženého správního spisu, a to konkrétně z prezenční listiny dotyčného veřejného ústního jednání uskutečněného dne 19. 2. 2009, která byla signována přítomnými účastníky, soud rovněž zjistil, že žalobce se tohoto veřejného ústního jednání nezúčastnil. Vedle toho soud z obsahu předloženého správního spisu zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23. 2. 2009 a také žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2009 bylo žalobci shodně doručeno veřejnou vyhláškou, a to jejich vyvěšením na úředních deskách těchto správních orgánů po dobu 15 dnů (po dobu od 25. 2. 2009 do 13. 3. 2009 a po dobu od 7. 5. 2009 do 25. 5. 2009), přičemž žalobce byl v tzv. rozdělovnících pro doručování obou rozhodnutí výslovně uveden mezi účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. Tento způsob doručování rozhodnutí stavebního úřadu a rozhodnutí žalovaného tak zcela odpovídal výše předestřené dikci ust. § 92 odst. 3 věta druhá stavebního zákona.

Ve světle tohoto skutkového a právního stavu pak byly vyhodnoceny všechny tři žalobcem uplatněné žalobní námitky, a to námitka nicotnosti, námitka nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění a námitka nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, jako zjevně neopodstatněné námitky.

K námitce nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kterou žalobce dovozoval ze skutečnosti, že žalobou napadené rozhodnutí mu bylo doručeno v kopii, je třeba opětovně uvést, že žalobci bylo v souladu s platnými právními předpisy žalobou napadené rozhodnutí shodně jako jemu předcházející územní rozhodnutí a oznámení o zahájení řízení fakticky doručeno veřejnou vyhláškou, a to jeho vyvěšením na úřední desce žalovaného po dobu 15 dnů. Aplikace ust. § 92 odst. 3 věta druhá stavebního zákona je dána i v případě doručování rozhodnutí o odvolání proti územnímu rozhodnutí. Pokud žalovaný přikročil vedle tohoto faktického doručení veřejnou vyhláškou ještě k zaslání svého rozhodnutí žalobci v písemné podobě zachycené v kopii prostřednictvím právnické osoby, jež je držitelem poštovní licence pro doručování, bylo tak z jeho strany přípustně činěno nad rámec jeho povinností a s tímto „doručováním na vědomí“ nebyly spojeny žádné právní účinky a důsledky. Toto zaslání kopie žalobou napadeného rozhodnutí žalobci ze strany žalovaného proto nezpůsobuje ani nicotnost popř. nezákonnost dotyčného rozhodnutí.

K námitce nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, když dle žalobce nebyl žádným způsobem stavebním úřadem vyrozuměn o zahájení územního řízení, a to ani veřejnou vyhláškou, čímž mu bylo odepřeno postavení účastníka řízení před stavebním úřadem a nemohl uplatnit své námitky v tomto řízení ani posléze v odvolacím řízení s poukazem na to, že již tak měl učinit právě před stavebním úřadem, soud uvádí, že žalobci

právo postavení účastníka řízení před stavebním úřadem nebylo žádným způsobem odňato. Již výše soud konstatoval, že žalobce jakožto tzv. vedlejší účastník řízení ve smyslu ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona byl stavebním úřadem o zahájení územního řízení pro umístění předmětné stavby na pozemcích v k. ú. Ústí nad Labem seznámen v souladu s ust. § 87 odst. 1 věta druhá stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Tato skutečnost prokazatelně vyplývá z předloženého správního spisu, v němž se nalézají mj. Oznámení o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání konanému dne 19. 2. 2009, které bylo vydáno dne 16. 1. 2009 pod č. j. MM/SO/S/4257/2009/Ha, obsahující výslovnou poznámku o tom, že toto oznámení bylo stavebním úřadem na úřední desce vyvěšeno v době od 16. 1. 2009 do 3. 2. 2009, přičemž pro předmětný případ má zásadní význam fakt, že v bodu II. tzv. rozdělovníku pro doručování byl žalobce výslovně uveden mezi účastníky řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. Žalobce tak byl stavebním úřadem zahrnut do okruhu účastníků územního řízení a právo podávat námítky či připomínky mu nebylo odňato. Na tomto závěru soudu nic nemůže změnit ani skutečnost, že žalobce se avizovaného veřejného ústního jednání konaného dne 19. 2. 2009 nezúčastnil, neboť pro danou věc je podstatné to, že datum konání tohoto veřejného ústního jednání bylo žalobci jakožto účastníku řízení dle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona prokazatelně sděleno veřejnou vyhláškou. Žalobce nedůvodně namítá, že díky své nepřítomnosti při dotyčném veřejném ústním jednání byl krácen na svých právech a vyloučen z možnosti uplatnit své námítky a připomínky. Na tomto místě je třeba ještě doplnit, že v dotyčném oznámení o konání veřejného ústního jednání dne 19. 2. 2009 bylo obsaženo i výslovné poučení mj. o tom, že námítky účastníků řízení musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží, což odpovídá dikci ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona. Žalobce by měl vzít na vědomí striktní úpravu obsaženou v ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona, podle které mj. platí, že námítky účastníků řízení musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Žalobce byl na tuto skutečnost stavebním úřadem výslovně upozorněn, a proto žalovaný v následném odvolacím řízení legitimně uzavřel, že na žalobcovy námítky nelze brát zřetel, neboť je žalobce mohl uplatnit již před stavebním úřadem, neboť je obecně vyloučeno, aby účastník řízení uplatňoval v odvolání či v průběhu odvolacího řízení takové skutečnosti a důkazy, o kterých zcela nepochybně věděl již v průběhu řízení v prvním stupni a mohl je tam bez potíží uplatnit. Soud se shoduje se žalovaným, že pokud by v rámci odvolacího řízení žalovaný na danou záležitost nahlížel opačným způsobem, zjevně by tím porušil koncentrační zásadu představující jednu ze základních zásad správního řízení.

A pokud se jedná o námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, tak ani tuto námitku soud nevyhodnotil jakkoliv opodstatněnou. Po zevrubném prostudování odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí soud neshledal, že by se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami, které žalobce uplatnil ve svém odvolání včetně námitek ohledně pozemků ve vlastnictví žalobce. Žalobce ve svém odvolání uplatnil celkem 5 odvolacích námitek, a to konkrétně:

- 1) Magistrát města Ústí nad Labem nemá žalobcův souhlas na budoucí vlastnická práva ani jiná práva na přilehlé pozemky ve vlastnictví žalobce ve Střelecké ul. č. p. 21/315 v Ústí nad Labem.
- 2) Veřejným prohlášením v tisku i na internetu se náměstek primátora Mgr. Jan Řeřicha zavázal, že nová trasa lanovky z centra města na Větruši již nepůjde přes žádný soukromý pozemek.

- 3) Žalobce protestuje shodně jako v loňském roce majitelé nemovitostí ul. Na Větruši proti narušování soukromí a aby mu lanovka jezdila nad hlavou, když i on platí řádně městu daně z nemovitosti.
- 4) Žalobce má za to, že půjde o zásadní zásah do rázu krajinné oblasti Českého středohoří.
- 5) Žalobce stále trvá na svém písemném stanovisku zaslanému dne 14. 10. 2008 vedoucímu odboru správy a evidence majetku magistrátu.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací námitkou ad 1) se žalovaný v dostatečném rozsahu zabýval na str. 7 v odst. 3. Dále z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí soud zjistil, že odvolací námitkou ad 2) se žalovaný rovněž v dostatečném rozsahu zabýval na str. 7 v odst. 2. Odvolací námitku ad 3) žalovaný podrobil náležitému zhodnocení na str. 7 odst. 4, jak soud zjistil z žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud se jedná o odvolací námitku ad 4), tak o ní poměrně detailně pojednává žalovaný v dotyčném rozhodnutí na str. 8 odst. 2. A konečně odvolací námitka ad 5) je žalovaným v dostačující míře řešena na str. 8 odst. 3 žalobou napadeného rozhodnutí. Z právě uvedeného je zřejmé, že žalovaný se náležitě vypořádal se všemi 5 odvolacími námitkami uplatněnými žalobcem vůči prvoinstančnímu rozhodnutí stavebního úřadu o umístění výše specifikované stavby. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a to ze str. 5 odst. 2, dále vyplývá, že žalovaný se v obecnější rovině zabýval i souladem výrokové části rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu s dosud nashromážděným správním spisem obsahujícím mj. dokladovou dokumentaci. Soud má přitom za to, že pokud se žalovaný touto otázkou zabýval jen v této obecnější rovině, nikterak nepochybil za situace, kdy žalobce tuto otázku nenastolil v rámci svých odvolacích námitek, jak je zřejmé z výše předestřených 5 odvolacích námitek. Vedle toho se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí také zabýval i faktem, zda pozemky ve vlastnictví žalobce nejsou v obvodu lanové dráhy, přičemž tuto otázku řešil na str. 5 odst. 3 v souvislosti s řešením odvolací námitky ad 1). Vzhledem k těmto zjištěním ohledně rozsahu zdůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí soud toto rozhodnutí neshledal zatížené vadou ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to nepřezkoumatelností pro nedostatečné zdůvodnění, jak namítal žalobce, a proto ani této námitce procesního rázu nepřisvědčil.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud předmětnou žalobu pro nedůvodnost dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl. Současně podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, který sice měl ve věci úspěch a požadoval uhrazení odměny jeho právní zástupkyně z řad advokátů, což ovšem nelze považovat za důvodně vynaložený náklad, neboť žalovaný disponuje dostatečným množstvím pracovníků, kteří jej mohli v tomto přezkumném řízení zastupovat.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. října 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová